

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/36/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200858
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200858.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: Rübíg SK, k. s., Západná 50, Prievidza, IČO: 36 345 695, zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Babiakom so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho 6, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce so sídlom Masarykova 10, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/4596, O-460/2015 zo dňa 08.10.2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/106/2015-39 zo dňa 15. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/106/2015-39 zo dňa 15. marca 2016 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/4596, O-460/2015 zo dňa 08.10.2015. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Trenčín (ďalej len „správny orgán 1. stupňa“) č. k. IPTN/KAHIP/ROZ/2015/269,115/2015/2.1/H zo dňa 22.07.2015, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania vo výške 2.000 eur.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že dňa 02.04.2015 bola u žalobcu, ako zamestnávateľa, vykonaná kontrola inšpekciou práce, so zameraním na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania, podľa ustanovení zákona č. 82/2005 Z. z. Z protokolu č. ITN-113-43-1.2/P-A24,28-15

zo dňa 22.04.2015 vyplýva, že pri kontrole bolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania tým, že v dňoch 03.02.2015 až 17.02.2015 žalobca využíval závislú prácu fyzickej osoby - V. K., s ktorým mal založený pracovno-právny vzťah pracovnou zmluvou od 01.02.2015 a najneskôr pred začatím výkonu práce zamestnanca si žalobca nespĺnil povinnosť podľa osobitného predpisu - § 231 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z o sociálnom poistení.

Oznámením zo dňa 15.06.2015 začal prvostupňový správny orgán správne konanie o uložení pokuty a vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia, spôsob ich zistenia a podanie návrhov na doplnenie dôkazov. Po vyjadrení žalobcu, správny orgán nariadil ústne pojednávanie, na ktorom vypočul svedkov, ktorých navrhol vypočuť žalobca. Svedkovia potvrdili, že p. V. K. bol zamestnaný u žalobcu, a to už od 01.12.2014 na pozícii „príjem tovaru“, na dohodu. Až po jeho osvedčení sa bola s ním uzatvorená riadna pracovná zmluva. V decembri 2014 bol zamestnanec včas prihlásený do sociálnej poisťovne a administratívnym pochybením došlo k tomu, že po uzatvorení riadneho pracovného pomeru, nebol nahlásený do registra poistencov včas.

Prvostupňový správny orgán následne rozhodol dňa 22.07.2015 a uložil žalobcovi pokutu 2.000 eur, za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z. a presne vymedzil vo výroku rozhodnutia porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania. Rozhodnutie náležite odôvodnil zisteným skutkovým stavom, príslušnými zákonnými ustanoveniami. Tiež odôvodnil výšku uloženej sankcie v dolnej hranici zákona. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím, ktoré je predmetom súdneho prieskumu.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že námietky žalobcu sú nedôvodné. Správne orgány zistili vo veci skutkový stav, ktorý žalobca nespochybnuje a vec po právnej stránke posúdili podľa príslušných zákonných predpisov, rozhodnutia náležite odôvodnili a sankciu uložili v čo najnižšom rozsahu, na dolnej hranici sadzby. Skutočnosť, že v danom prípade došlo len k administratívnemu pochybeniu, ktoré žalobca sám napravil, je v danej veci irelevantná, nakoľko zákon v takomto prípade neumožňuje správny orgánom upustenie od potrestania, príp. napomenutie či iný spôsob vybavenia veci, ak skutočne pri kontrole bolo zistené porušenie zákona o nelegálnom zamestnávaní. Uvedený zákon za nelegálne zamestnávanie označuje aj prípad, keď síce je riadne uzatvorený pracovný pomer, ale nie sú splnené povinnosti zamestnávateľa stanovené v zákone o sociálnom poistení, t. j. prihlásenie zamestnanca do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, pred začatím výkonu činnosti zamestnanca. V prejednávanej veci zamestnanec žalobcu, V. K., na základe pracovnej zmluvy, začal vykonávať činnosť dňa 03.02.2015 a do registra poistencov bol žalobcom nahlásený až dňa 17.02.2015, čo v konaní bolo preukázané a žalobca túto skutočnosť ani nespochybnil. Žalobca v prejednávanej veci nenamietal ani výšku uloženej sankcie, ktorá je podľa názoru súdu uložená správne a riadne zdôvodnená a spĺňa požiadavku preventívneho pôsobenia na zamestnávateľa na dodržiavanie zákonných povinností.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov sú v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O. s. p. zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a prizná mu náhradu trov konania.

V odôvodnení podaného odvolania opakovane poukázal na skutočnosť, že vlastnú administratívnu chybu sám odstránil, nie až na základe kontroly žalovaného a po zistení tejto skutočnosti, okamžite urobil právne kroky k tomu, aby urobil zákonu zadosť a odstránil toto administratívne pochybenie. Poukázal

opätovne aj na to, že nikomu nevznikla škoda, a že si nemôže dovoliť byť registrovaný ako zamestnávateľ, ktorý nelegálne zamestnáva zamestnancov „na čierne“. Podľa jeho názoru ide v tomto prípade o tvrdosť zákona.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/106/2015 zo dňa 15.03.2016, ktorý považuje za vecne správny a zákonný.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O. s. p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu, Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho prieskumu odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a

dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/4596, O-460/2015 zo dňa 08.10.2015. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa č. k. IPTN/KAHIP/ROZ/2015/269,115/2015/2.1/H zo dňa 22.07.2015 o uložení pokuty žalobcovi.

Primárne, v medziach odvolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie sa neodlišovalo od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, s ktorého dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na citované ustanovenie konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho podrobne popísal krajský súd. Odvolací súd sa preto s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku iba dodáva:

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom žalovanej, ako aj so záverom krajského súdu, že zo strany žalobcu došlo k nelegálnemu zamestnávaniu formou a tak, ako bolo zistené správnymi orgánmi oboch stupňov. Žalobca, ako zamestnávateľ, si nespĺnil zákonom stanovené povinnosti vyplývajúce zo zákona o sociálnom poistení, keďže svojho zamestnanca prihlásil do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne v zmysle ust. § 231 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, až po vzniku pracovnoprávneho vzťahu, podľa osobitného predpisu. Prihlasovaciu povinnosť je zamestnávateľ povinný splniť pred vznikom poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca. K prihláseniu V. K. do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne, došlo až dodatočne dňa 17.02.2015 o 12:43 hod., teda až po tom, ako bol dňa 30.01.2015 založený pracovnoprávny vzťah.

Z listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu vyplýva, že porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania zo strany žalobcu bolo jednoznačne preukázané, správne orgány vykonali dostatočné dokazovanie, vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov, tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Navyše ani sám žalobca túto skutočnosť počas konania nepoprel.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov ako aj s ich

právnym posúdením, v konaní ani v rozhodnutiach správnych orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného, je i podľa názoru odvolacieho súdu, vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia správnych orgánov v oboch stupňoch považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý zamietol žalobu žalobcu, považovať za správne.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, rozsudok krajského súdu ako vecne správny, podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.